

Publicerad 2008-04-24 19:59 av Horatio

En hyllning

Springer över klippor mot båtarnas knaster
snabbare rör jag mig, över ängar mot hav
Tänker på brisen, försvinn alla laster
känner gräset över moder jords grav

Fortsätter min färd över sötvattens gång
hoppas snabbt när jag hör årorna ro
Hör vågorna från salthavets sång
rusar vidare mot gudars bo

Snart är jag framme vid mitt naturens rike
saktar in för att känna, förundras och häpna
Aldrig har jag sett något av dess like
här jag skall leva och mina år räkna

Sanningen slår mig när jag vidare tänker
havets doft slukar mig natt som dag
Plötsligt kommer en våg som stänker
inser att här lyder skönhetens lag

Mitt paradiset ack så tidigt jag funnit
ej skall det seglas för att finna nytt
Här är min skatt jag redan vunnit
känslan av harmoni, det skall icke bli bytt

Sätter mig vid hamnens yttersta kant
blickar ut över ett kristalligt hav
Naturens visa spelar så galant
ett paradiset helt befriat från samhällets krav

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Horatio med Poeter.se id #22737 innehar upphovsrätten